



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.747/1/3
van 15 februari 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende
diverse bepalingen betreffende financiën en begroting'

Op 16 januari 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende diverse bepalingen betreffende financiën en begroting’.

De hoofdstukken 3, 4 en 5 zijn door de eerste kamer onderzocht op 7 februari 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

De hoofdstukken 1, 2 en 5 zijn door de derde kamer onderzocht op 5 februari 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 februari 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering is een “verzamelbesluit” dat ertoe strekt de volgende besluiten te wijzigen:

- het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 ‘tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992’ (hoofdstuk 1 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 2010 ‘houdende uitvoering van de compensatie voor de gederfde opbrengsten uit de gemeentelijke en de provinciale opcentiemen op de onroerende voorheffing op materieel en outillage en op energiezuinige gebouwen’ (hoofdstuk 2 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2011 ‘betreffende de boekhoudregels en de aanrekeningsregels die van toepassing zijn op de Vlaamse ministeries en de diensten met afzonderlijk beheer, en betreffende de controle op de vastleggingskredieten’ (hoofdstuk 3 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 ‘houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak’ (hoofdstuk 4 van het ontwerp).

HOOFDSTUK 1

3. Voor de artikelen 1 tot 7 van het ontwerp wordt de rechtsgrond geboden door de artikelen 300, § 1, 393, § 2, en 443bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92).¹

De aanhef dient in die zin te worden aangepast.

4. Luidens het ontworpen artikel 164, § 1, derde lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 27 augustus 1993 (artikel 6 van het ontwerp) kan de belastingschuldige tegen het beslag met een ter post aangetekende brief verzet aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren binnen vijftien dagen te rekenen vanaf de afgifte ter post van de aanzegging van het beslag. De belastingschuldige moet binnen dezelfde termijn met een ter post aangetekende brief de derde-beslagene inlichten.

¹ Artikel 300, § 1, van het WIB 1992 moet worden gelezen in het licht van artikel 393, § 2, van het WIB 92, waaruit blijkt dat het kohier ook uitvoerbaar is tegen de personen die er niet zijn in opgenomen, in de mate zij gehouden zijn tot de betaling van de belastingschuld op grond van het gemeen recht of op grond van de bepalingen van het WIB 92.

Er dient in dat verband te worden herinnerd aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof dat de keuze van de datum van verzending als aanvangspunt voor een beroeps- of bezwaartermijn neerkomt op een onevenredige beperking van het recht van verdediging van de geadresseerden doordat die termijnen beginnen te lopen op een ogenblik dat ze nog geen kennis kunnen hebben van de inhoud van de beslissing.² In dit geval is niet altijd duidelijk op welke dag de termijnen aanvangen.

In zijn rechtspraak heeft het Grondwettelijk Hof erop gewezen dat het redelijk verantwoord is dat, om rechtsonzekerheid te vermijden, de termijn begint te lopen vanaf een datum die niet afhankelijk is van de handelwijze van de partijen. Volgens het Hof kan de doelstelling om rechtsonzekerheid te vermijden, eveneens worden bereikt door de termijn te laten ingaan op de dag waarop de geadresseerde naar alle waarschijnlijkheid ervan kennis heeft kunnen nemen, dit wil zeggen op de datum waarop de aangetekende brief aan zijn woonplaats is aangeboden, zonder rekening te houden met de datum waarop hij de brief, in voorkomend geval, daadwerkelijk bij de post heeft afgehaald. De dag waarop de geadresseerde geacht kan worden naar alle waarschijnlijkheid kennis ervan genomen te hebben is bijvoorbeeld de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst (vergelijk met artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek).

Gelet op de voormelde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof dient de aanvangsdatum van de in het ontworpen artikel 164, § 1, derde lid, bedoelde termijn te worden aangepast.³

5. Luidens het ontworpen artikel 164, § 1, vierde lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 27 augustus 1993 (artikel 6 van het ontwerp) bevat de aanzegging, als het beslag slaat op inkomsten als vermeld in de artikelen 1409, §§ 1 en 1bis, en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek, op straffe van nietigheid, het aangifteformulier voor kind ten laste waarvan het model bepaald is door de minister bevoegd voor Justitie.

Het is wellicht de bedoeling in die ontworpen bepaling te verwijzen naar het formulier waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 1409ter, § 1, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij aan de genoemde minister wordt opgedragen het model van dit formulier te bepalen.

Het ontworpen artikel 164, § 1, vierde lid, dient dan ook in die zin te worden gepreciseerd.

² GwH 17 december 2003, nr. 170/2003; GwH 16 november 2005, nr. 166/2005; GwH 1 maart 2006, nr. 34/2006; GwH 15 maart 2006, nr. 43/2006; GwH 29 maart 2006, nr. 48/2006; GwH 7 juni 2007, nr. 85/2007; GwH 26 september 2007, nr. 123/2007; GwH 19 december 2007, nr. 162/2007; GwH 12 november 2009, nr. 178/2009; GwH 2 juni 2010, nr. 66/2010.

³ Vgl. DELANOTE, M., *Fiscaal invorderingsrecht*, in *Algemene Praktische Rechtsverzameling*, Kluwer, 2012, 79, nr. 271.

HOOFDSTUK 2

6. Voor de artikelen 8 tot 11 wordt de rechtsgrond geboden door artikel 7, § 2, van het decreet van 23 mei 2008 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008’ en door artikel 6, tweede lid, van het decreet van 21 december 2012 ‘tot wijziging van artikel 257, 258 en 376 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en artikel 7 van het decreet van 23 mei 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008, wat de vermindering van de onroerende voorheffing voor energiezuinige gebouwen betreft’.

De aanhef dient in die zin te worden aangepast.

HOOFDSTUK 3

7. Voor de artikelen 12 en 13 van het ontwerp wordt rechtsgrond geboden door artikel 21 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’. In dat artikel wordt de Vlaamse Regering opgedragen om, onverminderd de bepalingen van het bijzonder decreet en van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, haar werkwijze te regelen en het statuut van haar leden te bepalen.

In de aanhef van het ontwerp dient bijgevolg een nieuw lid te worden ingevoegd waarin wordt gerefereerd aan artikel 21 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006.

HOOFDSTUK 4

8. De ontworpen wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 kunnen worden geacht rechtsgrond te vinden in de artikelen 33 en 48 van het decreet van 8 juli 2001 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’.

Luidens artikel 33 van het voornoemde decreet van 8 juli 2001 houdt de Vlaamse Regering toezicht op de uitvoering van de begroting en organiseert zij een begrotings- en beheerscontrole, waarvoor ze een beroep doet op de inspectie van Financiën die haar ter beschikking wordt gesteld en die onder haar gezag staat.

In artikel 48 van hetzelfde decreet wordt de Vlaamse Regering belast met het organiseren van een begrotings- en beheerstoezicht van de Vlaamse rechtspersonen zonder raad van bestuur, waarvoor ze eveneens een beroep doet op de inspectie van Financiën die haar ter beschikking wordt gesteld en die onder haar gezag staat.

Hiermee rekening houdend, dient aan het einde van het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het decreet van 8 juli 2001 de verwijzing naar “artikel 22, 26 en 35” te worden vervangen door een verwijzing naar de “artikelen 33 en 48” van dat decreet.

HOOFDSTUK 5

9. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Jo BAERT